

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 16 grudnia 1980 r.

w sprawie dalszego podwyższenia niektórych emerytur i rent.

Na podstawie art. 18a ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1968 r. Nr 3, poz. 6, z 1972 r. Nr 16, poz. 114 i Nr 53, poz. 341, z 1973 r. Nr 38, poz. 225, z 1974 r. Nr 21, poz. 116 i 117, Nr 47, poz. 280 i Nr 50, poz. 321, z 1975 r. Nr 45, poz. 232, z 1976 r. Nr 40, poz. 235 i z 1977 r. Nr 11, poz. 43) oraz art. 6 ust. 4 ustawy z dnia 23 października 1975 r. o dalszym zwiększeniu świadczeń dla kombatantów i więźniów obozów koncentracyjnych (Dz. U. Nr 34, poz. 186) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Emerytury, renty inwalidzkie i renty rodzinne, przyznane w okresie od dnia 1 stycznia 1976 r. do dnia 31 grudnia 1979 r., podwyższa się — z zastrzeżeniem § 5 — według następujących zasad:

- 1) emerytury i renty nie przekraczające kwoty 3.000 zł podwyższa się o kwotę 500 zł,
- 2) emerytury i renty przekraczające kwotę 3.000 zł, lecz nie przekraczające kwoty 5.000 zł, podwyższa się o kwotę:
 - 400 zł, jeżeli zostały przyznane w 1976 r.,
 - 300 zł, jeżeli zostały przyznane w latach 1977—1979,
 nie mniej jednak niż do kwoty 3.500 zł i nie więcej niż do kwoty 5.000 zł.

2. Za kwotę świadczeń, od której zależy prawo do podwyżki określonej w ust. 1 i wysokość tej podwyżki, uważa się:

- 1) kwotę emerytury lub renty wraz z dodatkami i wzrostami, z wyjątkiem dodatków rodzinnych oraz dodatków z tytułu zaliczenia do I grupy inwalidów lub ukończenia 80 lat życia,
- 2) w razie zbiegu prawa do dwóch lub więcej świadczeń o charakterze rentowym — łączną kwotę wypłacanych świadczeń; stosuje się to również do osób pobierających świadczenia o charakterze rentowym z instytucji zagranicznej.

3. Przy ustalaniu kwoty podwyżki:

- 1) za rok przyznania emerytury lub renty inwalidzkiej uważa się rok kalendarzowy, w którym przypada termin, od jakiego ustalono prawo do świadczenia, a jeżeli świadczenie to uległo ponownemu ustaleniu na podstawie wyższych zarobków — ostatni rok kalendarzowy, w którym osiągnięto te zarobki,
- 2) za rok przyznania emerytury zamiast renty inwalidzkiej uważa się rok kalendarzowy, w którym przyznana była renta inwalidzka, ustalony zgodnie z pkt 1, jeżeli za podstawę wymiaru emerytury przyjęto podstawę wymiaru renty inwalidzkiej,
- 3) za rok przyznania renty rodzinnej uważa się rok kalendarzowy, w którym nastąpiła śmierć osoby, po której przyznano rentę, a jeżeli przyznano ją po osobie pobierającej emeryturę lub rentę inwalidzką — rok przyznania tych świadczeń, ustalony zgodnie z pkt 1.

§ 2. 1. Kwoty najniższych emerytur, rent inwalidzkich i rent rodzinnych z tytułu zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy, określone w § 3 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 września 1980 r. w sprawie podwyższenia niektórych emerytur i rent (Dz. U. Nr 22, poz. 84), podwyższa się — niezależnie od daty przyznania świadczeń — do kwot:

- 1) emeryturę — do 2.300 zł miesięcznie,
- 2) rentę inwalidzką:
 - I i II grupy inwalidów — do 2.250 zł miesięcznie,
 - III grupy inwalidów — do 1.850 zł miesięcznie,
- 3) rentę rodzinną:
 - dla 1 osoby — do 1.900 zł miesięcznie,
 - dla 2 osób — do 2.200 zł miesięcznie,
 - dla 3 osób — do 2.300 zł miesięcznie.

2. Emerytury i renty przyznane z tytułu zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu pracy oraz przyznane w drodze wyjątku przez Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych podwyższa się dodatkowo o kwotę 200 zł miesięcznie, niezależnie od podwyżek, o których mowa w § 3 ust. 2 rozporządzenia wymienionego w ust. 1.

§ 3. Na zasadach określonych w § 1 i 2 podwyższa się również emerytury, renty inwalidzkie i renty rodzinne przysługujące na podstawie:

- 1) ustawy z dnia 28 maja 1958 r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin (Dz. U. z 1968 r. Nr 3, poz. 19 z późniejszymi zmianami),
- 2) ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 10 z późniejszymi zmianami),
- 3) ustawy z dnia 27 września 1973 r. o zaopatrzeniu emerytalnym twórców i ich rodzin (Dz. U. Nr 38, poz. 225),
- 4) ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 21, poz. 117 z późniejszymi zmianami),
- 5) ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. Nr 20, poz. 105),
- 6) ustawy z dnia 19 grudnia 1975 r. o ubezpieczeniu społecznym osób wykonujących pracę na rzecz jednostek gospodarki społecznej na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia (Dz. U. Nr 45, poz. 232 z późniejszymi zmianami),
- 7) dekretu z dnia 4 marca 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni kółek rolniczych oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 10, poz. 54 z późniejszymi zmianami),
- 8) ustawy z dnia 18 grudnia 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym rzemieślników i niektórych innych osób prowadzących działalność zarobkową na własny rachunek oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 235 z późniejszymi zmianami).

§ 4. 1. Emerytury, renty i świadczenia pieniężne przyznane na podstawie przepisów:

- 1) ustawy z dnia 28 czerwca 1962 r. o przejmowaniu niektórych nieruchomości rolnych w zagospodarowanie lub na własność Państwa oraz o zaopatrzeniu emerytalnym właścicieli tych nieruchomości i ich rodzin (Dz. U. Nr 38, poz. 166 z późniejszymi zmianami),
 - 2) ustawy z dnia 24 stycznia 1968 r. o rentach i innych świadczeniach dla rolników przekazujących nieruchomości rolne na własność Państwa (Dz. U. Nr 3, poz. 15 z późniejszymi zmianami),
 - 3) ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o przekazywaniu gospodarstw rolnych na własność Państwa za rentę i spłaty pieniężne (Dz. U. Nr 21, poz. 118), z wyjątkiem świadczeń przyznanych po dniu 31 grudnia 1977 r. na podstawie art. 9 ust. 2 tej ustawy
- podwyższa się według zasad określonych w ust. 2.

2. Emerytury, renty i świadczenia pieniężne podwyższa się:

- 1) nie przekraczające kwoty 1.500 zł — o kwotę 400 zł,
- 2) przekraczające kwotę 1.500 zł, lecz nie przekraczające kwoty 5.000 zł — o kwotę 300 zł, z tym że emerytury i renty inwalidzkie nie mogą być niższe niż 1.900 zł.

3. Przepisy § 1 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 5. Nie podlegają podwyższeniu w myśl § 1 niniejszego rozporządzenia świadczenia, które zostały objęte

podwyżką na podstawie § 1 ust. 3, § 2 ust. 2, § 3 ust. 3 i § 5 pkt 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 września 1980 r. w sprawie podwyższenia niektórych emerytur i rent (Dz. U. Nr 22, poz. 84).

§ 6. Podwyżki emerytur i rent wynikającej z niniejszego rozporządzenia dokonuje się z urzędu, a jeżeli prawo do tych świadczeń było zawieszona — na wniosek osoby zainteresowanej.

§ 7. Kwota podwyżek przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu nie ogranicza uprawnień przewidzianych w odrębnych przepisach, uzależnionych od wysokości zarobków lub dochodów.

§ 8. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 1975 r. w sprawie wyjątkowego przyznawania i podwyższania emerytur oraz rent kombatantom i więźniom obozów koncentracyjnych oraz pozostałym po nich członkom rodzin (Dz. U. Nr 45, poz. 238) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 ust. 2 i w § 4 kwotę „2.000 zł” zastępuje się kwotą „2.500 zł”,
- 2) w § 2 ust. 4 i 5 oraz w § 5 kwotę „1.400 zł” zastępuje się kwotą „2.100 zł”.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1981 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Pińkowski*